

Glöd

Fejd

Lågorna blänker tunt och dimmorna döljer
Ensam till dömda myr gläntan den spår
Vindarna dansar här för rusiga tankar

Glöden som tynar med minnena
runorna många mot åldrig tid

Skyarna bringar köld och grenarna rispar
Ivrig hans gömda syn smärtan går skir
Kölden som väckas här med sårade väsen

Glöden som tynar med minnena
runorna många mot åldrig tid

Käresta sköljes bort och viljorna famlar
Ödslig till dimma går längstan hon flyr
Skogarna sviker mön för eviga lustar

Glöden som tynar med minnena
runorna många mot åldrig tid